אוצר מדרשים — חיי חנוך

חיי חנוך

[ספר הישר פ' בראשית, ובית המדרש חדר ד' 129]

(יעלינעק העתיק הדברים מספר הישר וע"פ טעות החסיר הדברים המוסגרים פה)

ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח, ויעבוד את ה' וימאס בדרכי בני האדם הרעים, ותדבק נפש חנוך במוסר ה' בדעת ובבינה וידע את דרכי ה'. ויפרד בחכמתו את נפשו מבני האדם ויסתר את נפשו מהם ימים רבים. ויהי מקץ ימים רבים ושנים, בהיותו עובד את ה' ויהי הוא מתפלל לפני ה' בבית ובחדר, ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר הנני. ויאמר אליו קום צא מביתך וממקומך אשר נחבאת שמה, והלכת אל כל בני האדם למען אשר תלמדם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו ללכת בדרכי ה'. ויקם חנוך ויצא מביתו וממקומו ומן החדר אשר היה שם כדבר ה', וילך אל בני האדם וילמדם דרך ה', ויאסף את בני האדם בעת ההיא ויודיעם את מוסר ה', ויצו ויעברו קול בכל מקומות בני האדם לאמר: מי האיש אשר יחפוץ לדעת את דרכי ה' ואת המעשה הטוב יבא אל חנוך, ויתאספו אליו כל בני האדם בעת ההיא, ויהי כל אשר יחפוץ את הדבר הזה וילך אל חנוך, וימלוך חנוך על בני האדם כדבר ה', ויבואו וישתחוו ארצה וישמעו כלם יחד את דבריו. ותהי רוח אלהים על חנוך וילמד את כל אנשיו חכמת אלהים ודרכיו ויעבדו בני האדם את ה' כל ימי חנוך, ויבאו בני האדם לשמוע את חכמתו. וגם כל מלכי בני האדם הראשונים והאחרונים ושריהם ושופטיהם באו אל חנוך כשמעם את חכמתו וישתחוו לו אפים ארצה, ויבקשו גם הם מאת חנוך אשר ימלך עליהם, ויאבה להם לדבר הזה. ויתקבצו כלם כשלשים ומאה מלכים ושרים וימליכו את חנוך עליהם ויהיו כלם תחת ידו ותחת דבריו, וילמד אותם חנוך חכמה ודעת ודרך ה' וישם שלום בין כלם ויהי שלום בכל הארץ בימי חנוך. וימלוך חנוך על כל בני האדם מאתים וארבעים שנה ושלש שנים ויהי עושה משפט וצדקה לכל עמו וידריכם בדרכי ה'. ואלה תולדות חנוך מתושלח ואלישוע ואלימלך בנים שלשה ואחיותיהם מלכה ונעמה, ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך. ויהי בשנת חמשים ושש שנה לחיי למך וימת אדם, בן תשע מאות ושלשים שנה היה במותו, ויקברו אותו שני בניו וחנוך ומתושלח בנו בכבוד גדול כקבור את המלכים במערה אשר דבר להם ה', ויעשו כל בני האדם במקום ההוא מספד ובכי גדול על אדם, על כן היה לחוק בבני האדם עד היום. וימת אדם על אשר אכל מעץ הדעת הוא ובניו כאשר דבר ה' אלהים.

ויהי בשנת מות אדם, היא שנת מאתים וארבעים שנה ושלש שנים למלכות חנוך, ויהי בעת ההיא וישם חנוך על לבו להפרד ולהבדל מבני האדם ולהסתר מהם כבראשונה לעבוד את ה' ויעש חנוך את הדבר הזה אך לא הסתיר את נפשו מהם כל הימים, ויסתר מבני האדם שלשה ימים ונגלה להם יום אחד. ובכל שלשת ימים אשר הוא בחדר התפלל וישבח את ה' אלהיו, וביום אשר יצא אל עבדיו להראות להם למדם דרך ה' וכל אשר ישאלו ממנו דיבר אליהם. ויעשה כמעשה הזה ימים רבים ושנים, וישב אחרי כן ויסתר את נפשו ששת ימים ויגלה לעמו יום אחד לשבעת ימים, ואח"כ יום אחד בחדש, ויום אחד בשנה, עד אשר בקשו פניו כל המלכים וכל השרים וכל בני האדם, ויתאוו כלם לראות את פני חנוך ולשמוע את דבריו ולא יכלו, כי יראו כל בני האדם מחנוך יראה גדולה וייראו מגשת אליו מאימת אלהים אשר על פניו, על כן לא יוכל איש לראות את פניו פן יווסר (יענש) וימות. ויתיעצו כל המלכים וכל השרים לאסוף את כל בני האדם יחד ולבוא אל חנוך

מלכם לדבר עמו כולם בעת אשר יצא אליהם, ויעשו כן. ויהי היום ויצא חנוך ויתקבצו כלם ויבואו יחד אליו וידבר אליהם חנוך את כל דברי ה' וילמד להם חכמה ודעת ויורם את יראת ה' ויתבהלו מאד כל בני האדם ויתמהו על חכמתו וישתחוו כלם לפניו ארצה ויאמרו יחי המלך. ויהי מימים בהיות כל המלכים וכל השרים וכל בני האדם מדברים עם חנוך וחנוך מלמד אותם את דרכי ה', ויקרא מלאך ה' אל חנוך מן השמים בעת ההיא ויאמר להעלותו השמים להמליכו על בני האלהים בשמים כאשר מלך על בני האדם בארץ. בעת ההיא כשמוע חנוך את הדבר הזה ויצא ויקבוץ לו את כל יושבי הארץ וילמד אותם חכמה ודעת ומוסר ה', ויאמר אליהם נשאל נשאלתי לעלות אל השמים לא ידעתי יום לכתי, ועתה אלמד אתכם חכמה ודעת ומוסר. ויוכיח אתהם, ויעש להם חוקים ומשפטים לעשותם וישם להם שלום ויורה אותם חיי העולם. וישב אתם ימים אחדים וילמד ויורה להם את כל הדברים האלה.

ויהי בעת ההיא ובני אדם יושבים עם חנוך וחנוך מדבר אליהם, וישאו עיניהם ויראו והנה דמות סוס גדול יורד מן השמים וילך הסוס ברוח לארץ, ויגידו לחנוך את אשר ראו, ויאמר אליהם חנוך בעבורי הסוס ההוא יורד לארץ, הגיע העת והיום אשר אלך לי מאתכם ולא אראה עוד אליכם. וירד הסוס ההוא בעת ההיא ויעמוד לפני חנוך, וכל בני האדם אשר את חנוך רואים אותו. ויצו עוד חנוך בעת ההיא ויעבירו קול לאמר מי האיש אשר יחפוץ לדעת דרכי ה' אלהיו יבא ביום הזה אל חנוך טרם הלקחו ממנו, ויתקבצו כל בני האדם ויבואו אל חנוך ביום ההוא וגם כל מלכי הארץ ושריהם ורוזניהם לא סרו מאתו ביום ההוא. וילמד חנוך את כל בני האדם חכמה ודעת ומוסר ה' ביום ההוא, ויצום מאד לעבוד את ה' וללכת בדרכיו כל ימי חייהם וישם עוד שלום בין כלם. ויהי אח"כ ויקם וירכב על הסוס ויצא וילך, ויצאו וילכו אחריו כל בני האדם כשמונה מאות אלף איש, וילכו אתו מהלך יום אחד. ויהי ביום השני ויאמר אליהם שובו לכם לאהליכם למה תלכו פן תמותו, וישובו מקצת מהם מעליו, וילכו אתו הנשארים מהם מהלך שלשת ימים, וחנוך דובר אליהם בכל יום שובו לאהליכם פן תמותו, ולא אבו לשוב וילכו אתו [ויהי ביום הששי וידבר עוד חנוך אליהם לאמר שובו לכם לאהליכם מאתי, כי מחר אעלה לי השמימה והיה כל הנשאר מכם אתי ימות, וישובו עוד מהם]. ויהי ביום הששי ויותירו עוד אנשים וידבקו עמו, ויאמרו אליו עמך נלך אל המקום אשר תלך, חי ה' כי המות יפריד בינינו ובינך. ובראותו כי מתאמצים הם ללכת אתו ויחדל לדבר אליהם וילכו אחריו ולא שבו להם. והמלכים האלה בשובם התפקדו כלם לדעת את מספר האנשים הנשארים אשר הלכו אחר חנוך. ויהי ביום השביעי ויעל חנוך בסערה השמימה בסוסי אש ורכבי אש, וישלחו כל המלכים אשר היו עם חנוך ביום השמיני לקחת את מספר האנשים אשר נשארו עם חנוך במקום אשר עלה משם השמימה, וילכו כל המלכים אל המקום ההוא וימצאו כל הארץ מלאה שלג במקום ההוא ועל השלג אבנים גדולות מאבני שלג, ויאמרו איש אל רעהו לכו ונבקע את השלג הזה ונראה פן מתו האנשים אשר נשארו עם חנוך תחת אבני השלג [ויעשו כן ויבקשו בכל השלג ההוא וימצאו את מספר האנשים אשר היו עם חנוך מתים תחת השלג], ויבקשו את חנוך ולא מצאוהו כי עלה השמימה.

ויהי כל ימי חנוך אשר חי בארץ שלש מאות שנה וחמש ששים שנה. בשנת מאה ושלש עשרה שנה לחיי למך בן מתושלח עלה חנוך השמימה, ויהי, בעלות חנוך השמים ויקומו כל מלכי הארץ ויקחו את מתושלח בנו וימשחו אותו וימליכוהו עליהם תחת אביו. ויעש מתושלח הישר בעיני ה' ככל אשר הורהו חנוך אביו, וילמד גם הוא את בני האדם חכמה ודעת ויראת ה' כל ימיו ולא סר מן הדרך הטובה ימין ושמאל.

תם